

[OSTROCZYĆ *vb pf*

inf ostroczyć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Uczynić obrzydłym, wstrętnym, skompromitować [kogo czym]: niemogli tego wymaćać czymby go [Fortunata] ostroczyć mogli/ á v Páńftwá o łáfkę przywieść [tj. by utracił łaskę]. HistFort B.

Synonim: ostudzić.

FP